
Fra: Frank Aaen
Sendt: 8. marts 2006 11:08
Til:
Cc:
Emne: Kopi til nævnet af brev til Mejdahl
Vedhæftede filer: Brev til Mejdahl 2.doc

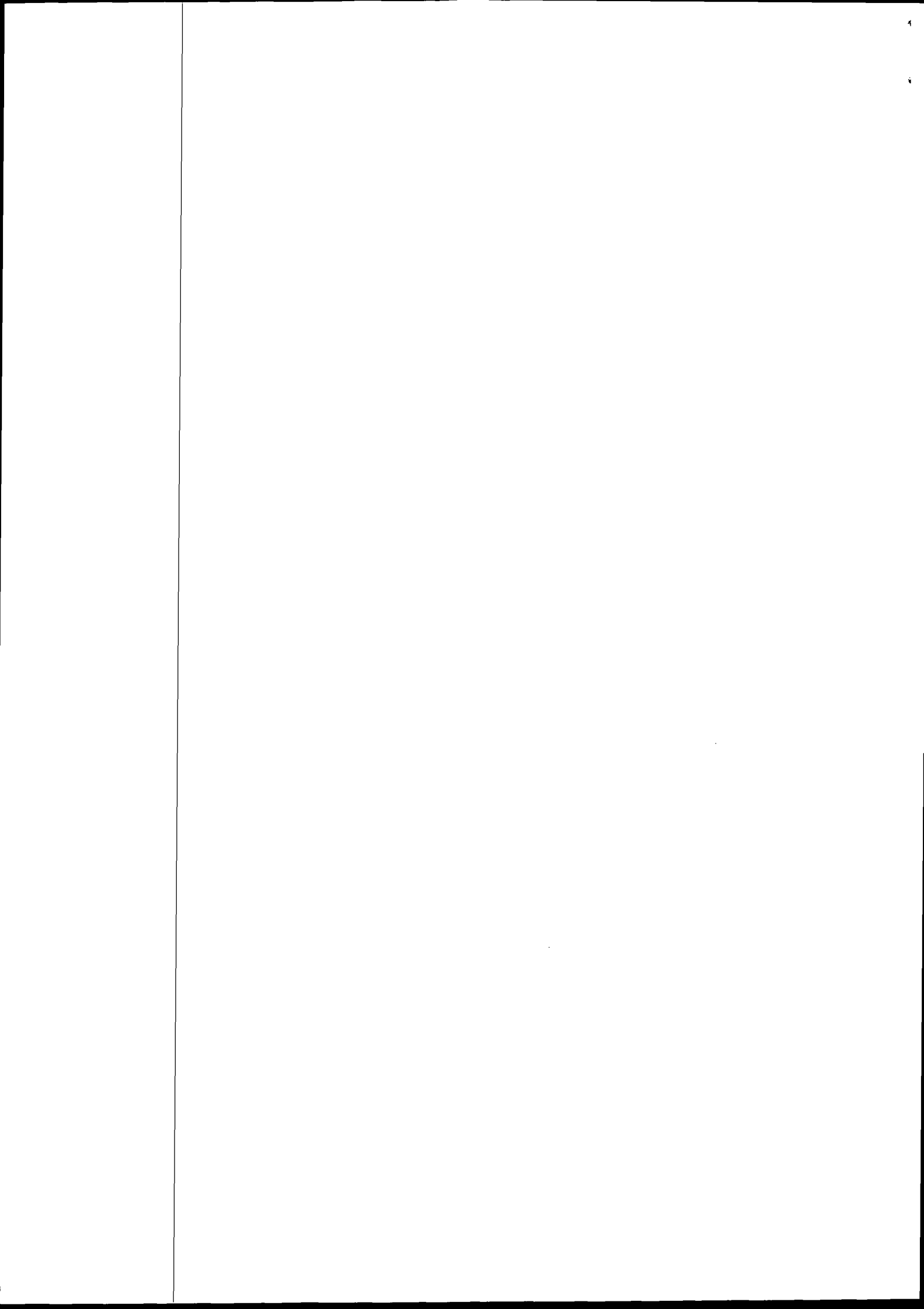
Hermed fremsendes kopi af brev sendt til Folketingets formand vedr. Muhammed-sagen.

Med venlig hilsen

Frank Aaen

OMTRYKT (9/3-06)
(2005 ændret til 2006
i 2. og 3. sidste afsnit, side 1)

Kontorfuldmægtig
Britt Thøgersen
1. udvalgssekretariat

København den 8. marts 2006

Henvendelse til Folketingets formand om Muhammed-sagen

Kære Christian Mejdahl.

Jeg skriver til dig fordi regeringen efter min opfattelse i Muhammed-sagen har forsømt sig mod den forpligtelse, der er til at informere Folketinget, herunder Det udenrigspolitiske Nævn.

Der er en klar uenighed i Folketinget om hvordan Muhammed-sagen skulle være grebet an og Statsminister Anders Fogh Rasmussen har helt ret når han i denne diskussion fremhæver, at der er tale om politisk uenighed. Problemet er bare, at Folketinget ikke har haft adgang til helt centrale dokumenter og informationer i forløbet, og dermed ikke haft tilstrækkelige muligheder for at vurdere om regeringens udlægning af sagen har været dækkende.

I henhold Lov om Det udenrigspolitiske Nævn skal regeringen rådføre sig med nævnet forud for beslutninger af større udenrigspolitisk rækkevidde. Desuden har nævnet "til opgave med regeringen at drøfte sager af betydning for landets udenrigspolitik og at modtage oplysninger fra regeringen om udenrigspolitiske forhold." (§4)

Jeg vil med denne henvendelse gøre dig og Folketingets præsidium opmærksom på, at regeringen i Muhammedsagen i mere end 3 måneder undlod at orientere og drøfte sagen med nævnet. Henvendelsen fra de 11 ambassadører er dateret den 12. oktober 2005 og første gang regeringen nævner sagen i Det udenrigspolitiske Nævn er den 24. januar 2006, efter krisen var brudt ud. Der er oversendt ganske få bilag, der nævner sagen, og ingen af disse bilag giver nævnet mulighed for at vurdere sagens karakter.

I dag ved vi, at regeringen i den mellemliggende periode modtog en række breve og havde en række diplomatiske kontakter der viste, at der var en ganske alvorlig sag under udvikling. Alligevel undlod regeringen at inddrage nævnet. Ikke engang her i starten af marts måned 2006 har regeringen oversendt alle relevante dokumenter til Nævnet.

Jeg har som medlem af Nævnet gennemgået alle referater (de såkaldte optegnelser) fra nævnsmøder og alle bilag, der er oversendt siden oktober måned sidste år og kan på den baggrund oplyse:

- 1) Sagen har ikke været nævnt på noget møde før den 24. januar 2006.
- 2) Sagen er før den 24. januar 2006 nævnt sporadisk i enkelte bilag oversendt til Udenrigspolitisk Nævn uden nogen form for oplysning om, at der var en krise under udvikling. Det drejer sig om følgende bilag:
 - a) 21/11 2005, bilag 18 i UM/F-del, der er en fortrolig afrapportering af Statsministerens samtale med Tyrkiets premierminister den 15/11 2005. På grund af fortroligheden kan jeg ikke komme nærmere ind på indholdet, men bare fastslå, at der ikke er en eneste antydning af, at der er en krise under udvikling.

b) 30/11 2005, bilag 26 i UM/F-del, der er en fortrolig afrapportering fra Udenrigsministerens rejse til bl.a. Bahrain, 11.-16. november 2005. Sagen nævnes ikke, men det er siden kommet frem, at Udenrigsministeren på dette møde i Bahrain diskuterede tegningerne i Jyllands-Posten med den egyptiske udenrigsminister, uden det nævnes i afrapporteringen.

c) 12/12 2005 i bilag 35 i UM/F-del, der er en fortrolig oversendelse af et brev til den danske regering om tegningerne fra FNs specialrapportører vedr. religionsfrihed, racediskrimination m.m. samt en kopi af et brev fra FNs Højkommissær for Menneskerettigheder til Organisationen af Islamiske Stater (OIC) om tegningerne i Jyllands-Posten. Det bagvedliggende brev fra OIC fremsendes ikke.

d) 9/1 2006, bilag 34 i UM-del: Breve fra udenrigsminister Per Stig Møller til den Arabiske Liga og Den Islamiske Organisation OIC, sendt som opfølgning på en officiel henvendelse fra den Arabiske Liga, 4. januar 2006. Henvendelserne fra de to organisationer, der kunne give et indtryk af diskussionen i de muslimske lande blev ikke oversendt.

e) 20/1 2006, bilag 47 i UM/F-del, der er et fortroligt referat om Udenrigsministerens besøg i Warszawa og Wien, den 28.-29. november 2005. Her nævnes et svar fra Udenrigsministeren på et brev fra OSCE vedr. bekæmpelse af intolerance og diskrimination over for muslimer. Tegningerne i Jyllands-Posten nævnes ikke og brevet fra OSCE og svaret fra Udenrigsministeren blev ikke oversendt, selv om vi i dag ved, at OSCE-brevet var vigtigt for at forstå, hvad der var i gang.

Med disse sporadiske oplysninger i 5 af de ca. 80 bilag Udenrigsministeriet oversendte til Nævnet i denne periode, fik Nævnet ingen mulighed for at vurdere, at der var en krise under udvikling. Nævnet blev heller ikke informeret om, at det i flere tilfælde blev afvist, at der skulle være et ønske om indgreb i ytringsfriheden i Danmark. Det, der blev efterlyst fra de muslimske lande var stillingtagen og dialog.

Når vi ved hvilken central rolle Egypten har spillet i denne sag, en rolle regeringen efterfølgende har gjort meget ud af, er det bemærkelsesværdigt, at Egypten ikke er nævnt med et eneste ord i de fremsendte bilag bort set fra en konstatering af, at der har været holdt et kort møde med Egyptens Udenrigsminister, nævnt i en opremsning af andre møder og uden oplysning om hvad der er talt om.

3) Efter den 24. januar i år er der kommet enkelte centrale bilag, herunder ambassadørernes brev fra den 12. oktober 2005 og Statsministerens svar, den 21. oktober 2005. Disse bilag oversendes den 1/2 2006, mens krisen er i fuld udvikling. Imidlertid er der stadig mange bilag, vi har fået kendskab til, men som regeringen enten ikke har oversendt eller i nogle tilfælde først har oversendt efter pressen har gravet dem frem.

Med det vi ved i dag burde regeringen efter min opfattelse i tide have informeret Det udenrigspolitisk Nævn om følgende:

a) Brevet fra Organisationen af Muslimske Stater, OIC fra den 15. oktober 2005, der viser, at sagen ikke alene drejer sig om tegningerne, men om en bekymring over udviklingen af udlændingedebatten i Danmark, en udvikling de finder farlig for den internationale udvikling og som gør integrationen i Danmark vanskeligere. Brevet indeholder ikke et ord, der kan tolkes som et krav om indgreb i ytringsfriheden og er derfor vigtig for at forstå, hvad de muslimske lande mente.

Brevet og Statsministerens svar fremsendes først den 3. marts 2006, hvor regeringen er opmærksom på at en avis vil bringe det.

b) Om mødet den danske ambassadør i Kairo blev indkaldt til 4 dage efter Statsministeren havde afvist at mødes med de 11 ambassadører i København. Efter det i pressen oplyste, blev der her advaret om faren for at sagen kunne eskalere, herunder med handelsboykot, samt spurgt til en officiel afstandstagen til forhåelse af Islam (men angiveligt ikke noget krav om indgreb i ytringsfriheden).

c) Brevvekslingen med OSCE i slutningen af oktober, der følger på baggrund af Statsministerens afvisning af at tage et møde med ambassadørerne.

d) Brevet fra Egypten til FN fra begyndelsen af november 2005, som Udenrigsminister Per Stig Møller svarer på den 8. november 2005. Dette brev understreger, at der ikke tales om indgreb over for ytringsfriheden, men at man ønsker en officiel dansk erklæring om respekt for alle religioner og afstandstagen til krænkelse af deres tilhængere. Egyptens brev er fortsat ikke oversendt. Udenrigsministerens svar blev oversendt den 23/2 2006 – efter presseomtale af det egyptiske brev.

e) Omfanget og indholdet af de mange diplomatiske kontakter, der blev taget med baggrund i brevet fra ambassadørerne og reaktioner på Jyllands-Postens tegninger. Omfanget af henvendelser fremgik af Udenrigsministerens flere sider lange gennemgang på mødet i Nævnet den 23/2 2006.

Der er helt givet mange andre oplysninger og dokumenter, det ville have været relevant at få oversendt, men som Folketinget endnu ikke har noget kendskab til eksistensen af. Nævnet har den 24/2 2006 udbedt sig alle relevante oplysninger, men endnu ikke modtaget dem.

På det nu foreliggende grundlag er det uden for al tvivl, at den politiske debat i Folketinget og i offentligheden havde fået et andet forløb, hvis de her omtalte dokumenter og informationer var lagt frem i rette tid.

Det hører med til vurderingen af sagen, at Det udenrigspolitiske Nævn 2 gange under den forrige regering præciserede pligten til at informere og inddrage nævnet. Det gælder den såkaldte U-båds-sag i 1999, hvor den daværende regering afviste at sende en Ubåd til at deltage i en blokade mod Jugoslavien, samt Østrig-sagen, hvor Nyrop-regeringen i begyndelsen af år 2000 sagde ja til sanktioner mod Østrig. I begge tilfælde blev der udtrykt skarp kritik af regeringen for ikke i tide at inddrage nævnet.

Jeg vil bede dig, som Formand for Folketinget, at præcisere over for regeringen, at den har pligt til at give Folketinget de oplysninger, der er nødvendige for at Folketinget kan kontrollere regeringens embedsførelse, samt understrege den særlige forpligtelse til at rådføre sig med Det udenrigspolitiske Nævn samt at holde det orienteret.

Med venlig hilsen

Frank Aaen

Kopi sendt til Det udenrigspolitiske Nævn.

